

VÉGIGJÁTÁS

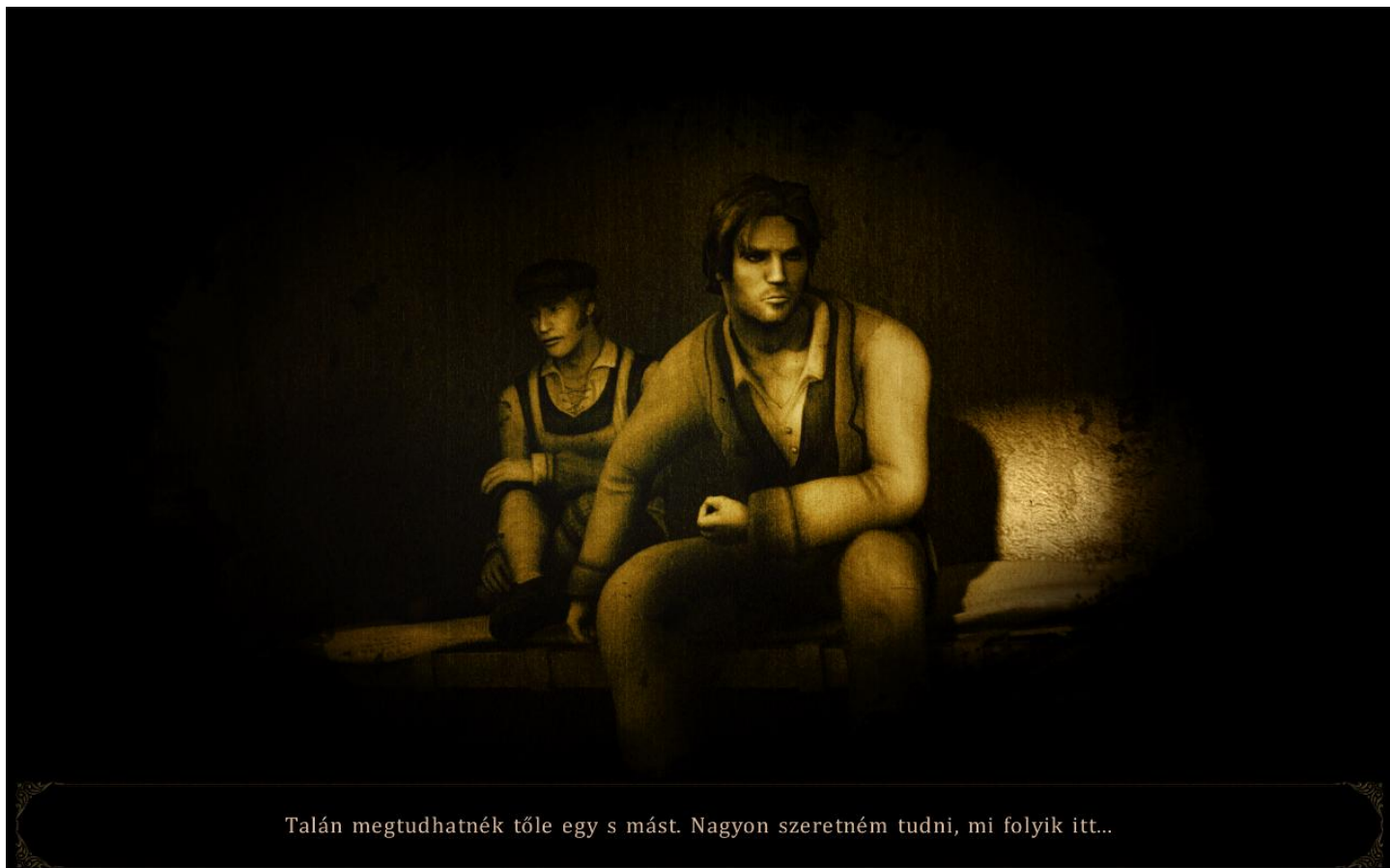
Írta: KCS T, 2011 júniusában

7. fejezet

Azt hiszem, tudom, mi következik. Rövid kihallgatás, gyors tárgyalás, aztán irány a börtön.

Ebben a rövidke kis fejezetben összekapcsolódik Tim története a nyomozással...

Talán megtudhatnék tőle egy s mást. Nagyon szeretném tudni, mi folyik itt...

A kényszer szülte zárkatársunk nagy dolgok tudója lehet... Kattintsunk a zárkánk ajtajára, beszéljünk a fegyőrrel, akitől kapunk egy félíg előhívott fényképet tartalmazó újságot...

Igen, azt, amelyikben a gyilkosságról írnak... Olvassuk el, majd beszélgessünk fogolytársunkkal, aki nem akar beavatni a dolgaiba. Mutassuk meg neki az újságot, erre már megered a nyelve.

Megszületett a tervünk: beszélünk kell a nyomozóval, de nem tudjuk a nevét... A nyomdászt hiába kérdezzük, így fordulunk megint az őrhöz: használjuk az újságot az ajtón. Megígéri, hogy szól neki, de ez kevés...

Beszéljünk újra a nyomdással, akinek a lelkére kötjük, hogy ha kiszabadul, értesítse a nyomozót.

Beesteledik, egyedül maradtunk... Zörgessük fel újra az őrt, de nem megyünk vele sokra, ezért feküdjünk le.

Tudatában vagyok és nem fogok csalódást okozni önnek, uram. Épp most készülök kihallgatni egy újabb tanút.

Másnap reggel az őr ébreszt: Bríscólhoz kell mennünk...

Ha a tőlem kapott értesülések segítenek önnek a nyomozásban, enyhébb büntetést kérek.

Álkut ajánlunk a nyomozónak, és ő, mivel nem tehet mást, rááll.

Nem sokkal később már robogunk is harmadmagunkkal a városi börtön felé...

Rossz híreket hoztam, uram. A fogolyszállítmány nem érkezett meg az állami börtönbe.

A dolog nem egészen úgy sül el, ahogy azt a felügyelő szeretne volna...